

POPYCHAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* popychå sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pchnięciem przemieszczać się [czym]: [w krainie Permskiej] źimie ná Nartach fie wożą po ledzye álbo po śniegu bárzo prętko/ aż źwierz vgoni. Narty ľą boty drzewiáne/ nofy v nich iáko v ľanek dľugie y w ľtoczone/ popycha fie ná nich kijem zákowányim. BielKron 434.

Formacje współrdzenne cf PCHAĆ.

MC